

کیمیپ اللم

۱۱

مجلس شورای اسلامی

أمت واحدة

نگاهی به
دغدغه اصلی
و دیرپای رهبر انقلاب
پیرامون تشکیل
امت اسلامی

صفحه ۴۳

وحدت اسلامی ۱۱، تابستان ۱۴۰۴

امت واحدہ

نگاهی به دغدغه اصلی و دیرپای رهبر انقلاب پیرامون تشکیل امت اسلامی
تهیه و تنظیم: معاونت تولیدات رسانه‌ای جامعه ایمانی مشعر
به کوشش: هادی مرادی فرهمند

طراح جلد: ح

صفحه آرا: حسن ناصری

شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه

استفاده از مطالب نشریه و تکثیر آن برای هیأت‌ها در صورت ذکر منبع، ان‌شاءالله مصداق تعظیم شعائر است.

جامعه ایمانی مشعر

پایگاه اطلاع‌رسانی: www.1542.org

۳۷۱۹۶ - ۱۵۶۴۷

قم. کد پستی:

رایانامه: info@1542.org

۳۰۰۰۱۵۴۲

سامانه پیامک:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مقدمه

«امت اسلامی» یکی از مفاهیم اساسی در نظام سیاسی اسلام می باشد که اندیشمندان اسلامی اهتمام ویژه‌ای نسبت به تبیین و تشریح ماهیت و چیستی آن مبذول داشته و عموماً رسیدن به امت واحده اسلامی را یکی از آرمان‌های خویش برشمرده‌اند. این مفهوم در گفتمان انقلاب اسلامی و اندیشه سیاسی پایه‌گذاران آن نیز جزو مفاهیم راهبردی بوده که مورد بازشناسی قرار گرفته و به صورت گسترده، بازنشر گردیده است. رهبر معظم انقلاب اسلامی، در بسیاری از دیدارهای خود با اقشار مختلف علمی و در بیانات متعددشان، نسبت به اهمیت و ضرورت بی‌بدیل تشکیل «امت اسلامی» تأکیدات متعددی داشته‌اند. به‌عنوان نمونه، در دیدار مسئولان نظام، سفرای کشورهای اسلامی و میهمانان کنفرانس وحدت که در آخرین روز شهریورماه ۱۴۰۳ برگزار گردید، تشکیل «امت اسلامی» را یکی از مهم‌ترین درس‌های نبوی معرفی کردند.

نکته مهم و قابل تأملی که ایشان به آن اشاره کردند، فقدان امت اسلامی است:

«ما امروز فاقد امت اسلامی هستیم. کشورهای اسلامی زیادند، نزدیک دو میلیارد مسلمان در دنیا زندگی می‌کنند، اما عنوان «امت» را نمی‌توان بر این مجموعه گذاشت؛ چون هماهنگ نیستند، چون یک جهت نیستند. امت یعنی مجموعه انسان‌هایی که در یک جهت، به سوی یک هدف، بایک انگیزه دارند حرکت می‌کنند؛ ما این جور نیستیم، ما متفرق‌ایم.»

نتیجه این تفرقه سلطه دشمنان اسلام است که خود را به اشکال گوناگونی نمایان می‌کند.

نسل کشی بی سابقه امروز مردم مظلوم غزه
به دست باند جنایت کار صهیون که در سایه حمایت
کشورهای غربی و بی عملی مجامع بین المللی انجام می شود،
تنهایی از تبعات خسارت بار فقدان «امت اسلامی» است.

این شماره از صحیفه وحدت به مفهوم امت اسلامی، با نگاه به اهمیت
و ضرورت شکل گیری آن از نگاه رهبر معظم انقلاب می پردازد.

نگاهی که بدون شک می تواند جامع ترین و عمیق ترین نظریه
در باب وحدت اسلامی را ارائه دهد و زمینه شکل گیری امت
واحد اسلامی را در سراسر جهان فراهم سازد.

آن هم امتی که ظرفیت ایجاد تمدن نوین اسلامی در آن به
بهترین شکل ممکن وجود خواهد داشت.

دغدغه رهبر معظم انقلاب اسلامی در زمینه «اتحاد و یکپارچگی دنیای اسلام»، دغدغه‌ای با سابقه و دیرپا است و بی‌راه نیست اگر بگوییم این یکی از دغدغه‌های اصلی و همیشگی ایشان بوده است. برای نمونه، بیش از سه دهه پیش، در یکی از سخنرانی‌های خود، صحنه را این‌گونه تشریح می‌کند:

«ملت اسلام بیش از یک میلیارد نفوس در دنیا دارد. کشورهای در آسیا، در خاورمیانه، در آفریقا، با عنوان اسلامی وجود دارد. شخصیت‌های برجسته، دانشمندان، متفکران و فیلسوفان، در میان مسلمانان همه جای دنیا هستند. این جمعیت بیش از یک میلیاردی — که بیش از یک پنجم نفوس دنیا را دارند — اگر بخواهند به قدر نفوس خودشان در حوادث دنیا اثر بگذارند، معنایش این است که یک پنجم همه

یک دغدغه اصلی و همیشگی

حوادث عالم با ارادهٔ مسلمین انجام بگیرد؛ چیز خیلی مهم و عظیمی است. دین اسلام هم برخلاف بعضی از ادیان دیگر، مردم را به تصمیم‌گیری، حضور در صحنه، کارداشتن به کار سیاست و مُلک‌داری و اداره و این‌طور امور تشویق می‌کند. این دین، دین زندگی و حکومت و سیاست است. مثل ادیان دیگر نیست که دوری از سیاست و صحنهٔ زندگی و فعالیت‌های گوناگون و امثال این‌ها را جزو اصول خودشان بدانند. درست توجه کنید! جمعیتی با این عظمت و با این اعتقاد دینی که باید در امور دنیا و امور زندگی دخالت نکنند، اگر یک پارچه و بانشاط باشند، اگر برای خودشان حق قائل باشند، اگر وارد صحنه باشند، چقدر برای ابرقدرت‌ها سنگین تمام خواهد شد! چقدر برای نیروهای استعماری که در کشور همین مسلمانان، نفت و ثروت‌های طبیعی و پول و بازار و هرچه را که بوده و نبوده، غارت کرده‌اند، خسارت‌بار تمام خواهد شد! درست است؟ برای اینکه چنین روزی پیش نیاید و مسلمانان یک روز به عنوان مزاحمی برای غارت‌گران عالم به حساب نیایند، حداقل ۱۵۰ سال و شاید بیشتر است که استعمار کار می‌کند و نقشه می‌کشد و پول خرج می‌کند و کار نظامی و سیاسی و فرهنگی می‌کند، تا از حادثهٔ حضور عظیم مسلمین در صحنهٔ عالم جلوگیری کند.»^۱

از منظر رهبر انقلاب، مسئلهٔ اساسی این سال‌ها، مسئلهٔ «امت اسلامی» است؛

تا جایی که ایشان فرمودند: «من سال‌ها است که بر روی
واژه «**امّت اسلامی**»، بالخصوص متعمّداً تکیه می‌کنم
تا ما فراموش نکنیم که یک امّتیم. بله، بعضی ایرانی
هستیم، بعضی عراقی هستیم، بعضی شامی هستیم
و غیرذلک؛ لکن این مرزها حقیقت «امّت اسلامی» را
تغییر نمی‌دهد. همه سعی دشمنان اسلام این بوده
است که ما را نسبت به هویت واحد‌ای که اسمش
«امّت اسلامی» است بی‌تفاوت کنند.

این نمی‌شود که من خودم را مسلمان بدانم؛
اما از رنجی که یک مسلمان در میانمار یا در
غزه یا در هند یا در فلان جا می‌کشد، خودم را
غافل بدانم؛ این امکان ندارد؛ این، خلاف تعالیم
اسلامی و اصول اسلامی است. ممکن است شما،
بشخصک نتوانید یک کاری برای کمک به او انجام
بدهید، اما هم‌دلی و هم‌دردی یک حقیقتی است؛ این
بایست وجود داشته باشد.»^۱

۱. بیانات در دیدار جمعی از بزرگان و علمای اهل سنت کشور، ۱۴۰۳/۰۶/۲۶

ما باید بدانیم که عوامل مؤثر فکری، تبلیغی، رسانه‌ای، اقتصادی دارند کار می‌کنند برای جداکردن شیعه و سنی در داخل کشور ما و در همه جای دیگر. در کشور ما از بعد از پیروزی انقلاب این فعالیت بیشتر شد؛ چندین برابر قبل از انقلاب. قبل از انقلاب دشمنان در داخل کشور کمتر در این زمینه فعالیت می‌کردند؛ بعد از انقلاب انگیزه پیدا کردند برای اینکه یک مایهٔ اختلافی را تشدید کنند، به وجود بیاورند و بهتر از همه چیز هم از نظر آنها اختلاف مذهبی بود که یک عده‌ای را از این طرف و اداری کنند که لاج آن طرف را در بیاورد، اهانت کند، بدگویی کند و یک عده‌ای را از آن طرف و اداری کنند که نسبت به این طرف همان کار را انجام بدهد. این مخالفت وجود دارد؛ حالا که این مخالفت وجود دارد، علاجش این است که ما بر روی «وحدت» تکیه کنیم.

وحدت، لازمهٔ امت اسلامی

وحدت همان طور که رهبر معظم انقلاب اشاره کردند یک تاکتیک نیست، وحدت یک اصلی از اصول اسلام است. وحدت یک امر قرآنی است. اینکه می‌فرماید «وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا»^۱ خیلی مهم است؛ یعنی در اعتصام به حبل‌الله هم که مهم‌ترین کارها است، اجتمعوا؛ [یعنی] اتفاق حتی در اعتصام به حبل‌الله که مظهرش مثلاً حج است، مظهرش نماز جمعه است؛ یعنی اجتماع حتی در اعتصام به حبل‌الله مورد نظر قرآن و شریعت اسلامی است؛ این خیلی به نظر مهم است. یا در این آیات سورهٔ حجرات «وَأَنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتِ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ»^۲ یعنی مسئلهٔ اتفاق و اتحاد این قدر مهم است که اگر کسی بغی کرد، باید با او مقاتله کرد، با آن مسلمان باید مقاتله کرد برای اینکه او را به وحدت برگردانیم؛ این قدر وحدت مهم است! اینها را نمی‌شود نادیده گرفت. بعد هم که «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ»^۳ یعنی مسئلهٔ وحدت یک اصل قرآنی است و ما نباید از آن غفلت کنیم.

یک عده‌ای وحدت را مخدوش می‌کنند؛ بعضی دانسته، بعضی ندانسته. عوام از طرفین، ندانسته این کار را می‌کنند؛ خواص، خیلی‌شان دانسته این کار را می‌کنند؛ باید با اینها مقابله کرد. نمی‌فهمند؛ ضرر اختلاف مذهبی را برای دنیای اسلام، برای خود اسلام، برای امت

۱. سوره‌ی آل‌عمران، آیه ۱۰۳.

۲. سوره حجرات، آیه ۹.

۳. سوره حجرات، آیه ۱۰.

اسلامی، برای یکایک ملت‌های مسلمان درک نمی‌کنند؛ انسان تعجب می‌کند که چطور این معنا را متوجه نمی‌شوند. جریان مخالف را تحریک می‌کنند؛ شما می‌بینید یک جریان تکفیر پیدا می‌شود، عالم شیعه را هم می‌زند، شیخ الاسلام^۱ سنندج را هم می‌زند، مولوی حسین بُر^۲ بلوچستان را هم می‌زند؛ برایش فرقی نمی‌کند، برایش شیعه و سنی تفاوتی ندارد؛ با هر کسی که انگیزه وحدت در او هست، دشمنی می‌کند. خب، این دشمن است؛ از این معنا نمی‌شود اغماض کرد.^۳

۱. ماموستا محمد شیخ‌الاسلام در تاریخ بیست‌وششم شهریور سال ۱۳۸۸ در مقابل مسجد سیدقطب سنندج مورد اصابت گلوله قرار گرفت و به شهادت رسید.

۲. مولوی فیض‌محمد حسین‌بر، در بیست‌ودوم اردیبهشت سال ۱۳۶۰ مورد سوء قصد قرار گرفت و بر اثر اصابت گلوله به شهادت رسید.

۳. بیانات در دیدار جمعی از بزرگان و علمای اهل سنت کشور، ۱۴۰۳/۰۶/۲۶

نگاه رهبر انقلاب به ساخت «امت اسلامی» واقع‌گرایانه و دور از سطحی‌نگری و شعارزدگی است. ساخت «امت اسلامی»، به معنای واقعی کلمه، کاری سهل و سریع نیست و در این راه، موانع و چالش‌های ریزودرشت متعددی وجود دارد. دشمنان دنیای اسلام که امروزه بیشترین منفعت را از عدم اتحاد دنیای اسلام می‌برند، اصلی‌ترین مانع احقاق این هدف متعالی هستند. تشکیل «امت اسلامی» دست آنان را از بسیاری تعدی‌ها و زیاده‌خواهی‌ها و دخالت‌ها در پهنه وسیع عالم اسلامی کوتاه می‌کند و از این منظر، عجیب نیست که نگران این موضوع باشند و از تمامی ابزار و امکانات در دسترس خود برای ممانعت از اتحاد و انسجام دنیای بزرگ اسلام استفاده کنند و این، نکته‌ای بود که در بیانات اخیر رهبر معظم انقلاب بدان تأکید شد:

موانع و چالش‌های امت‌سازی

«البته این حرفی که بنده عرض می‌کنم - ایجاد این وحدت و تشکیل امت اسلامی - دشمنانی دارد؛ دشمنان اسلام؛ روی «دشمنان اسلام» فکر کنید، تکیه کنید؛ دشمن فلان کشور، مهم نیست؛ کسانی هستند دشمن اسلام اند؛ ولو به یک بخشی از مسلمین به ظاهر خودشان را نزدیک می‌کنند برای اینکه یک بخش دیگر را نبود کنند؛ اما در واقع دشمن اسلام اند؛ اینها نمی‌خواهند این امت اسلامی تشکیل بشود؛ اینها نمی‌خواهند این اتحاد به وجود بیاید؛ اینها گسل‌های مذهبی درون دنیای اسلام را فعال می‌کنند. یکی از مشکل‌تراش‌ترین گسل‌های موجود بین جوامع، گسل اعتقادی و دینی است، مثل گسل‌های زلزله. اگر چنانچه این گسل فعال بشود، خیلی آسان نمی‌شود این گسل را خاموش کرد. جنگ‌های صلیبی دو بیست سال طول کشید و واقعاً صلیبی بود؛ واقعاً جنگ دینی بود و روی تعصبات دینی این کار انجام گرفت. نمی‌گذارند، نمی‌خواهند بگذارند. باید بر خواست دشمن فائق آمد. اینکه امام بزرگوار ما از قبل از پیروزی انقلاب بر روی وحدت دنیای اسلام و وحدت شیعه و سنی این همه تکیه کرده‌اند، به خاطر همین است؛ چون قدرت دنیای اسلام ناشی از اتحاد است و دشمن عکس این را می‌خواهد و به عکس این عمل می‌کند و تلاش می‌کند. این درس امروز ما از حضرت است.»^۱

۱. بیانات در دیدار مسئولان نظام، سفرای کشورهای اسلامی و میهمانان کنفرانس وحدت، ۱۴۰۳/۰۶/۳۱

ساخت «امت اسلامی»، از منظر رهبر انقلاب، سیری روشن و منطقی دارد. باید مسیری را پیمود که به بیداری و احساس نیاز واقعی ملت‌های اسلامی به اتحاد و انسجام عملی و مؤثر منجر شود. ایجاد این بیداری و خواست عمومی بر عهدهٔ خواص دنیای اسلام است: «سیاستمداران، علما، دانشمندان، دانشگاهیان، طبقات بانفوذ و صاحب‌فکر، شعرا، نویسندگان، تحلیلگران سیاسی و اجتماعی، اینها می‌توانند اثر بگذارند. فرض بفرمایید اگر ده سال همهٔ مطبوعات دنیای اسلام بر روی اتحاد مسلمین تکیه کنند، مقاله بنویسند، شاعر شعر بگوید، تحلیلگر

چگونه «امت اسلامی» ساخته می‌شود؟

تحلیل کند، استاد دانشگاه تبیین کند، عالم دینی حکم کند، بلاشک در طول این ده سال وضعیّت به کلی عوض خواهد شد؛ ملت ها که بیدار شدند، ملت ها که علاقه مند شدند، دولت ها ناچار می شوند در آن جهت حرکت بکنند.»^۱

یکی از پیام‌های غدیر خم و حادثهٔ نصب علی بن ابی طالب علیه السلام که ما امروز به آن خیلی احتیاج داریم، پیام اهمّیت دادن به مسئلهٔ حکومت اسلامی است. هیچ مسئله‌ای را رسول اکرم صلی الله علیه و آله با این اهتمام بیان نکردند؛ در یک چنین شرایط دشواری آن را برای مردم ذکر نکردند. پیغمبر اکرم بعد از آنکه این مسئله را بیان کرد، برای اهمّیت این مسئله، پای این قضیه را با مهر و امضای قرآن کریم ممهور و موشح کرد که: «الْيَوْمَ يَسِّسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ»؛ امروز دیگر کسانی که کافر شدند، از دین شما مأیوس شدند.

تا قبل از آنکه مسئلهٔ حکومت مشخص و روشن بشود، هنوز امیدهایی در دل کفار بود؛ اما امروز دیگر فهمیدند که مسئلهٔ اصلی و مسئلهٔ تمام‌کننده تمام شد؛ بنابراین هیچ‌گونه

اهمیت شکل‌گیری امت اسلامی در پیام غدیر

مشکلی دیگر وجود ندارد و کفار مأیوس اند. **«فَلَا تَخْشَوْهُمْ»**؛ پس دیگر از کفار نترسید، **«وَإِخْشَاؤُنَّ»**؛ از خدای خود بترسید؛ با حفظ وحدت در میان خود، با حفظ مقررات و احکام الهی، با حفظ آنچه خدای متعال به عنوان فریضه و وظیفه‌ای بر همهٔ مسلمانان تعیین کرد و معلوم کرد. **«الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ»**؛ امروز دین شما را کامل کردیم. **«وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي»**؛ و نعمت‌مان را بر شما تمام کردیم. **«وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا»**؛ اسلام را به عنوان دین و آئین و شکل واقعی امت اسلامی و جهت‌دهندهٔ به تاریخ اسلامی راضی شدیم که دین شما باشد. این، اهمّیت و بزرگی این حادثه را به ما می‌رساند.

این حادثه که «تعیین جانشین برای پیغمبر ﷺ» بود، در ماه‌های آخر زندگی ایشان - تقریباً هفتاد روز به پایان زندگی پیغمبر - رخ داده است و در حقیقت، نشان‌دهندهٔ اهمّیت مسئلهٔ حکومت و سیاست و ولایت امر امت اسلامی از نظر اسلام است. **«مَسْئَلَةُ (غَدِيرِ)»** یک مسئلهٔ تاریخی صرف نیست «نشانه‌ای از جامعیت اسلام است... یعنی نشان‌دهندهٔ جامعیت اسلام و نگاه به آینده و آن چیزی که در هدایت و زعامت امت اسلامی شرط است. آن چیست؟ همان چیزهایی که شخصیت امیرالمؤمنین (علیه السلام)، مظهر آنها است: یعنی «تقوا»، «تدبیر»، «پایبندی مطلق به دین»، «ملاحظهٔ غیر خدا و غیر راه حق را نکردن»، «بی‌پروا در راه خدا حرکت کردن»، «برخورداری از علم»، «برخورداری از عقل و تدبیر»، «برخورداری از قدرت عزم

و اراده؛ این یک عمل واقعی و درعین حال نمادین است. امیرالمؤمنین (علیه السلام) را با همین خصوصیات نصب کردند.^۱

درعین حال «این نماد زعامت امت اسلامی در طول عمر اسلام - هر چه بشود - همین عمل است؛ یعنی نماد زعامت و رهبری اسلامی در طول زمان همین است؛ همان چیزی که در انتخاب الهی امیرالمؤمنین (علیه السلام) تحقق پیدا کرد. «غدیر» یک چنین حقیقتی است.»^۲

۱. بیانات در دیدار مردم قم، ۱۳۸۵/۱۰/۱۸

۲. بیانات در دیدار مردم قم، ۱۳۸۵/۱۰/۱۸

امام خامنه‌ای در آغاز بحث ولایت قرآنی، دو بعد برای آن شرح داده‌اند که شامل ارتباط داخلی امت اسلامی و تنظیم روابط خارجی بر پایه استقلال می‌باشد. ایشان فرمودند: «[ارتباط داخلی امت باید به‌گونه‌ای باشد که] هیچ‌گونه تفرّق و اختلافی در سرتاسر امت عظیم اسلامی نباشد. صف‌های گوناگون در داخل این امت تشکیل نشود.» و «از لحاظ روابط خارجی، یک‌ذره تأثیرپذیری از جناح‌های ضداسلامی یا غیراسلامی، مخصوصاً ضداسلامی، ممنوع است.»

از منظر ایشان، راه تحقق ولایت قرآنی، وجود یک رهبر در جامعه اسلامی است و آن امام جامعه است که به دو صورت معین می‌شود. با تعیین مستقیم خداوند مانند پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و امیرالمؤمنین علیه السلام و یا با تعیین نشان امام توسط

امام، قلب امت اسلامی

خداوند مانند فقیهی که جانشین امام منصوص که بایستی دارای ویژگی‌های امام همچون عدالت، دین‌داری، انصاف و... باشد.

ارتباط با امام، شرط حیات، تحرک و پایداری امت اسلامی است و از این رو، بعد سومی که برای ولایت تعریف می‌شود این است که «ارتباط مستحکم و نیرومند هر یک از آحاد امت اسلام، با آن قلب امت [است]. ارتباط فکری و ارتباط عملی.» بر این اساس ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام یعنی: «رابطه‌ای نیرومند، مستحکم، خلل‌ناپذیر، [اینکه] از علی جدا نشوی؛ این معنای ولایت است.»

در جامعه اگر بخواهد همه نیروها به کار بیفتند و همه در یک جهت به کار بیفتند و هیچ یک از نیروها هرز نرود و همه نیروهای جامعه به صورت یک قدرت متراکمی، به مصالح جمعی بشریت به کار بیاید و جامعه بتواند مثل مُشت واحدی باشد، در مقابل جناح‌ها و صف‌ها و قدرت‌های مخاصم؛ اگر اینها را بخواهد داشته باشد، احتیاج دارد به قدرت متمرکز. به یک دلی احتیاج دارد، به یک قلبی احتیاج دارد این جامعه... البته شرایطی هم دارد. باید خیلی آگاه باشد، باید خیلی بداند، باید خیلی با تصمیم باشد، باید چشمش دارای یک دید دیگری باشد، بایستی از هیچ چیزی در راه خدا نهراسد، بایستی وقتی لازم شد خودش را هم فکر کند؛ ما اسم یک چنین موجودی را چه می‌گذاریم؟ امام^۱.

تشکیل «امت اسلامی» یک آرمان و ایدۀ بزرگ و متعالی است که راه بسیاری تا تحقق آن باید پیموده شود، اما طولانی‌ترین راه‌ها را نیز باید با برخاستن و گام برداشتن پیمود. ممکن است برای اعضای جامعه مؤمن و انقلابی داخل کشور این سؤال پیش بیاید که «من، به عنوان یک فرد، چه نقش و وظیفه‌ای در این مسیر طولانی و پیچیده دارم و اساساً می‌توانم داشته باشم؟» پاسخ به این سؤال، بسته به توانایی‌ها، شرایط و موقعیت سؤال‌کننده، می‌تواند وجوه مختلفی داشته باشد؛ «فرض بفرمایید اگر ده سال همۀ مطبوعات دنیای اسلام بر روی اتحاد مسلمین تکیه کنند، مقاله بنویسند، شاعر شعر بگویند، تحلیلگر تحلیل کند، استاد دانشگاه تبیین

وظیفه ما چیست؟

کند، عالِم دینی حکم کند، بلاشک در طول این ده سال وضعیّت به کلی عوض خواهد شد.»^۱

در کنار استفاده از توانایی‌ها و موقعیت فردی، باید به برخی نکات دیگر نیز توجه کرد از جمله اینکه بنا به تأکید دقیق رهبر انقلاب، صدور پیام وحدت به دنیای اسلامی و زمینه‌سازی برای تشکیل، اتحاد و انسجام امت اسلامی، یک پیش‌زمینه بسیار مهم و جدّی دارد که عبارت است از اتحاد و انسجام در داخل کشور: «این را هم ما خودمان و مردم کشور خودمان توجّه داشته باشیم که اگر ما می‌خواهیم پیام ما، پیام وحدت ما، در دنیا صادقانه تلقّی بشود، باید بین خودمان این اتحاد را ایجاد کنیم. اختلاف سلیقه و اختلاف نظر و اختلافات سیاسی و امثال اینها نباید در همدستی و هم‌بازویی و همگامی ملّت و همدلی ملّت تأثیر بگذارد؛ دنبال اهداف حقیقی باید حرکت کنیم.» نکته مهم دیگری که باید به آن توجه کرد و رهبر انقلاب نیز نسبت به آن هشدار دادند، فعال کردن گسل‌های مذهبی است. بی‌شک آنان که دغدغه تشکیل امت اسلامی را دارند در این زمین که توسط دشمن تعریف شده بازی نمی‌کنند و در جهت عکس آن می‌کوشند.

۱. بیانات در دیدار مسئولان نظام، سفرای کشورهای اسلامی و میهمانان کنفرانس وحدت، ۱۴۰۳/۰۶/۳۱

هر چه زمان می گذرد تجمع اصحاب حق را واجب تر و فوری تر احساس می کنم.

رهبر معظم انقلاب
در دیدار هنرمندان و مسئولان فرهنگی کشور
۱۳۷۳/۰۴/۲۲

که به دنبال ارتباط بیشتر
مجتان سیدالشهدا علیه السلام است...
قرار نیست مشعر تولید کند.
قرار است مشعر آینه تولیدات
و فعالیت های شما باشد.
اینجا، جای ازم هیأت شماست
که باید در شماره های بعد پرش کنید...

مشعر
۰۲۵ - ۳۶ ۶۳ ۱۲ ۲۰
۳ ۰۰۰ ۱۵۴۲
www.1542.org
info@1542.org

جامعه ایمانی مشعر،
محفلی است برای گرد آمدن
هیأت های کشور،
مشعر چیزی جز اجتماع هیأت ها نیست،
جامعهای فراتر از مرزهای نژادی و
تقسیمات جغرافیایی و سیاسی.
اجتماعی ایمانی و توحیدی است